Вітрець комиш колише —
Шуми, шуми, комише!
Немає в світі над дівчат,
Гей, над дівчат миліше!

Трудись весь вік, журись весь вік,
Така вже доля клята!
Пропав би з горя чоловік,
Якби не ті дівчата.

Усі женуться за добром,
Та мало хто спіймає...
Збирай грошву, греби скарби,-
А з них пуття немає.

Мене ж і медом не годуй,
Дай пригорнуть дівчи́ну —
Од всіх турбот, усіх скорбот
Душею відпочину.

А тих святих, що кажуть "гріх",
І слухати не хочу:
Сам Соломон, премудрий цар,
Любив красу дівочу.

Бо це ж краса з усіх красот,
Усіх створінь перлина:
Мужчина в Бога був ескіз,
А женщина — картина.

Вітрець комиш колише,
Шуми, шуми, комише!
Немає в світі над дівчат,
Гей, над дівчат миліше!